

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 177
Din 11.03.2008

Dosar nr: 1/2008

Petiția nr: 2 din data de 03.01.2008

Petent: Comisariatul pentru Societatea Civilă

Obiect: Decizia XXVII pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție este considerată de petent un act discriminatoriu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. Comisariatul pentru Societatea Civilă, loc. București, str. Valter Mărcineanu, nr. 1-3, intr. 3, CF 15722302, sector 1

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Înalta Curte de Casație și Justiție, localitatea București, str. Batiștei, nr. 25, sector 2, cod poștal 020934

I.3. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

Petentul a fost citat pentru data de 21.02.2008.

La audierea din 21.02.2008 s-a prezentat petentul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Susținerea petentului

Prin **petiția nr. 2/03.01.2008**, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării referitor la discriminarea materializată ilegal prin Decizia XXVII, act discriminatoriu, pronunțat de Înalta Curte de Casație și Justiție, care îngreșește calitatea procesuală a organizațiilor neguvernamentale ce au ca obiect apărarea drepturilor omului, în procesul penal, în sensul că, se asimilează cu lipsa de apărare, asistența juridică acordată unui inculpat sau învinuit de către o persoană care, deși are studii juridice, nu a dobândit calitatea de avocat conform Legii nr. 51/1995.

Potentul susține că Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat o decizie ilegală care contravine dispozițiilor O.G.nr. 137/2000 modificată și completată, art. 28 raportat la dispozițiile art.2 alin 11, iar această Decizie XXVII este, susține petentul, nu numai ilegală, ci și discriminatorie, dacă se are în vedere că și criteriu calitatea procesuală pe care o au ONG îl poate avea în instanță, în materia discriminării (care poate îmbrăca și forme de penal) în comparație cu interdicția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în celelalte cauze penale.

Potentul subliniază că Decizia XXVII din 16.04.2007 a ICCJ contravine dispozițiilor art. 1 alin. 2 a OG nr. 137/2000, republicată, îngredind drastic, în mod discriminatoriu, dreptul organizațiilor neguvernamentale cu obiect de activitate apărarea drepturilor omului, de a asista sau reprezenta în instanțe persoane vis a vis de acest drept conferit prin lege organizațiilor neguvernamentale prin dispozițiile art. 28 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Concluzii scrise depuse de petent

Prin **adresa nr. 3020/20.02.08**, petentul a formulat concluzii scrise, referitoare la ridicarea din oficiu a excepției de necompetență a CNCD-ului, subliniind următoarele aspecte:

- Situația se încadrează juridic în dispozițiile art. 2 alin. 1, întrucât Decizia XXVII ICCJ se produce pe baza „unui alt criteriu” restrângerea, înlăturarea recunoașterii folosinței și exercitării în condiții de egalitate a unor drepturi recunoscute de lege în domeniul economic și social. Decizia XXVII a ICCJ afectează drepturile omului de a-și alege după voia sa un reprezentant în instanța de judecată în condiții de egalitate. Potentul precizează că, dacă pe rolul unei instanțe penale se află un dosar având ca obiect un litigiu penal privitor la o discriminare, ONG-urile au calitate procesuală activă spre deosebire de restul litigiilor penale, în care această calitate nu există.

- Pronunțarea unei decizii de către ICCJ urmare a unui recurs în interesul legii formulat de procurorul general nu trebuie privită asemenea unei decizii a ICCJ într-o speță oarecare, comună, în care există o autoritate de lucru judecat. În cazul unui recurs în interesul legii instanța supremă are rolul de a face legea cu efect „in rem” iar nu „in personam”. Petentul subliniază că acest lucru înseamnă că ceea ce decide ICCJ se aplică tuturor, identic unui act normativ publicat în Monitor Oficial.
- Având în vedere competența CNCD de a constata că un act normativ – o lege este discriminatorie „a fortiori” (cu atât mai mult) CNCD va putea constata ca fiind discriminatoriu un act cu o forță juridică mult inferioară, precum o decizie cu caracter de act normativ și care are doar rolul de a veni în aplicarea corectă a legii.

III. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petiția astfel cum a fost formulată are ca obiect discriminarea materializată prin Decizia XXVII, act discriminatoriu, pronunțat de Înalta Curte de Casație și Justiție, care îngreșește calitatea procesuală a organizațiilor neguvernamentale ce au ca obiect apărarea drepturilor omului, în procesul penal, în sensul că, se asimilează cu lipsa de apărare, asistența juridică acordată unui inculpat sau învinuit de către o persoană care, deși are studii juridice, nu a dobândit calitatea de avocat conform Legii nr. 51/1995.

În drept, analizând faptele astfel cum au fost prezentate, **Colegiul Director** constată că CNCD-ul este necompetent în soluționarea acestei petiții, având în vedere faptul că aspectele sesizate, astfel cum este redactată plângerea, discriminarea materializată prin Decizia XXVII, act discriminatoriu, pronunțat de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În analiza faptelor de discriminare, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat

obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Coroborat obiectului petiției dedus soluționării, reținem că în cauză se invocă faptul că Decizia XXVII, este un act discriminatoriu, pronunțat de Înalta Curte de Casație și Justiție, însă raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director constată că acestea nu se circumscriu actelor incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată.

Având în vedere prevederile legale invocate mai sus, petiția astfel cum este formulată și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Soluționarea faptelor prezentate nu intră în competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată
2. Clasarea dosarului
3. O copie a hotărârii se comunică părților

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

Nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA- Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

